

и си́де А́брáмъ во Егýпетъ ве́літися
тамъ, якѡ ѿдољѣ гладъ на земли.

ІІІ Бы́сть же є́гда прибліжися А́брáмъ
книги во Єгýпетъ, рече А́брáмъ
Сарфъ женихъ своеніи кѣмъ азъ, іако
женà добролічна єсн. Ездетъ оубо
є́гда оубидатъ та Єгýптане, речетъ,
іако женà є́гѡ єсть сїѧ: и оубиютъ
мѧ, тече же снаедатъ. ^{*)} Рцы оубо,
іако сестра є́мъ єсьмъ, да добро
мнїкъ ездетъ тече ради, и ездетъ
жика дыша моа тече ради. Ейстъ
же є́гда книде А́брáмъ во Єгýпетъ,
видѣвши Єгýптане жено є́гѡ, іако

сестра ми єстьз и поажх ю сев'к в
женъ. и наимъ се жена твоа пре-
токою: поемз ю ѿндн. и запо-
в'да Фараону мъжему ѿ Абрамъ
приводити его, и женъ егъ, и вс-
емъка бывша егъ, и Лота съ нимъ

а) ніжे є, є є. б) ніже гі, є є. в) фâ рâ, є дг. г) фâ рâ, є гі. д) ніже єд, є лє. прї т, є ків. е) виїшеві, є й. ніже лє, є з. ж) виїшеві, є з й. і) ніжеві, є з. з) ніжеві, є кє. и) фâ лг, є еї. ѹ) виїшеві, є кз. ніжеві, є ві.

ГЛАВА ПЯТАЯ.

Зыде же Авраамъ ѿ Египта
самъ, и жена Егѡ, и всѧ
бѣнка Егѡ, и Авотъ съ
нимъ въ Пустыню. ^{А)} Авраамъ же
баше Богатъ ѿкою скоты и сре-
бромъ, и златомъ. И идѣ, ѿ
ниадѣже прииде, въ Пустыню до
Бедланъ, до мѣста, идѣже вѣ
емъ кѹща пѣрвѣ, ^{Е)} между ке-
оилемъ, и между Аггѣ. На мѣсто
жертьвииника, ^{И)} идѣже сотвори Его
пѣрвѣ: и призвѣ тѣмъ Авраамъ имѧ
Гдне. И Авотъ ходашъ со Авра-
момъ, вѣхъ бѣнки, и болѣ, и
кѹщи. И не вмѣшиша ихъ землю
живти вівѣтъ, ^{С)} гд҃ко именія ихъ
вѣхъ мнѡга: и не можахъ живти
вівѣтъ. ^{В)} И вѣсть расправа между
пастухъ скота Аврамла, и между
пастухъ скота Авотока: Хананен
же и Ферезен тогда живахъ на
земли [той]. Рече же Авраамъ
Авотъ: ^{И)} да не будетъ расправа между
мною и тобою, и между пастухъ
атвоими, и между пастухъ моими,
гд҃ко человѣцци ^{І)} братія мы єсмь.
Не се ли всѧ земля предъ тобою
естъ; ѿлѹчися ты ѿ мене: аще
ты на лѣво, азъ на десно: аще же
ты на десно, азъ на лѣво. И возвѣдъ
Авотъ очи свои, видѣ ви ѿкрест-
илю страну Гофданскую, гд҃ко всѧ